

Λούπινα (β'): Η καλλιέργεια και οι αποδόσεις

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Με την καλλιέργεια του λούπινου, που είναι αυτοφυές στη χώρα μας, μπορούμε να καλύψουμε με μικρό κόστος τις ανάγκες σε πρωτεΐνες που απαιτούνται στις ζωοτροφές.

Το πρώτο που θα πρέπει να προσέξει κανείς στην καλλιέργεια λούπινου είναι η περιεκτικότητα ασβεστίου. Σε εδάφη με περιεκτικότητα σε ασβέστιο μεγαλύτερη του 5%, η καλλιέργειά τους είναι προβληματική. Τα κατάλληλα εδάφη έχουν pH 5-7. Τα λούπινα δεν απαιτούν πολύ γόνιμα εδάφη, αλλά μπορούν να καλλιεργηθούν σε φτωχά αμμώδη. Πριν από τη σπορά γίνεται η ίδια κατεργασία του εδάφους που γίνεται και για τα άλλα ετήσια ψυχανθή φυτά: όργωμα, φρεζάρισμα και σπορά και μια ελαφρά επικάλυψη του σπόρου με σβάρνα.

Η λίπανση γίνεται με φώσφορο και κάλιο, ενώ θα πρέπει να αποφεύγονται τα λιπάσματα που περιέχουν ασβέστιο. Τα λούπινα είναι επίσης ευαίσθητα στην έλλειψη μαγγανίου. Σε περιοχές που καλλιεργούνται για πρώτη φορά τα λούπινα θα πρέπει να γίνεται ο εμβολιασμός του εδάφους με τα κατάλληλα αζωτοβαρεια την άνοιξη.

Γίνεται στα πεταχτά με το χέρι ή με μηχανή γραμμικά, σε αποστάσεις που απέχουν 40-50 εκατοστά και 25 εκατοστά φυτό από φυτό σε κάθε γραμμή. Το βάθος

σποράς είναι στα 3-4 εκατοστά.

Σε επικλινή εδάφη μπορεί να σπέρνονται οι σπόροι επιφανειακά, χωρίς καμία επικάλυψη, επειδή μπορούν να φυτρώσουν λαμβάνοντας την υγρασία του εδάφους. Οι σπόροι πρέπει να είναι στα 8 με 14 κιλά ανά στρέμμα.

Η συγκομιδή γίνεται από τον Ιούνιο έως το Σεπτέμβριο. Τα λούπινα δεν ωριμάζουν ταυτόχρονα αλλά σταδιακά, και η συγκομιδή πρέπει να γίνεται έγκαιρα, ώστε να αποφεύγονται οι απώλειες από το τίναγμα των λοβών.

Τα λούπινα έχουν διάφορους κοινούς εχθρούς: αθράκνωση, καστανή κηλίδα, βοτρυτίδα, σκληρωτίνια, αλλά και αφίδες είναι μερικοί από τους «κινδύνους».

Οι στρεμματικές του αποδόσεις μπορεί να είναι 250-500 κιλά/στρέμμα. Όσο για το οικονομικό, οι εκτιμήσεις κάνουν λόγο για 300 με 500 ευρώ ανά στρέμμα.

Το κόστος για τις καλλιεργητικές φροντίδες επιμερίζεται σε 100-200 ευρώ ανά στρέμμα.

Η έρευνα για τα λούπινα

Στροφή στα λούπινα για την κάλυψη των αναγκών σε ζωοτροφές προτείνουν επιστήμονες, που τα συνιστούν ακόμα και σε ανθρώπους. Τη χρήση του λούπινου ως εναλλακτική καλλιέργεια στην Ελλάδα διερεύνησαν σε εργασία τους οι κ.κ. Σ. Λεοντόπουλος, Μ. Παπαδοπούλου, Α. Φώσκολος και Κ. Πετρωτός, με επικεφαλής τον καθηγητή του Τμήματος Ζωικής Παραγωγής του ΤΕΙ Λάρισας Χρήστο Μακρίδη. «Με την καλλιέργεια του λούπινου, που είναι αυτοφυές στη χώρα μας, μπορούμε να καλύψουμε, με μικρό κόστος, τις ανάγκες σε πρωτεΐνες που απαιτούνται στις ζωοτροφές και να περιορίσουμε τις εισαγωγές σόγιας που χρησιμοποιείται για τη διατροφή των ζώων» εξήγησε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο κ. Μακρίδης. Παράλληλα, η εναλλακτική αυτή καλλιέργεια μπορεί να αξιοποιήσει όξινα εδάφη και να λειτουργήσει ως εδαφοβελτιωτικό εξαιτίας της αζωτοδέσμευσης.

«Χώρες της Ευρώπης, όπως η Ιταλία και η Γερμανία, έχουν μια αυξητική τάση στην καλλιέργεια του λούπινου. Αναρωτιέμαι γιατί όχι και η Ελλάδα, που έχει το κατάλληλο περιβάλλον και μπορεί να αποτελέσει μια οικονομική λύση για τον πρωτογενή τομέα» ανέφερε ο κ. Μακρίδης, διευκρινίζοντας ότι το φυτό δεν είναι απαιτητικό σε καλλιεργητικές φροντίδες, εισροές λιπασμάτων και φυτοπροστατευτικά προϊόντα και, κυρίως, αξιοποιεί φτωχά και άγονα εδάφη.

Το μόνο μειονέκτημα του λούπινου είναι η λουπινίνη, η οποία μπορεί να προκαλέσει στα βόσκοντα ζώα τη λουπίνωση, που εκδηλώνεται με συμπτώματα διάρροιας,

γενικής κατάπτωσης και ίκτερο. Η λουπινίνη βρίσκεται στα φύλλα, στον κορμό, στους σπόρους και στις ρίζες και περιορίζει τη χρήση του λούπινου στη διατροφή των ζώων και του ανθρώπου. «Οι καινούριες όμως ποικιλίες περιέχουν μειωμένες συγκεντρώσεις της λουπινίνης, καθώς με γενετικές βελτιώσεις επιτυγχάνεται η μείωσή της σε ελάχιστα ποσοστά» εξήγησε ο κ. Μακρίδης. Όσον αφορά τη χρήση των καρπών στην ανθρώπινη διατροφή, επειδή βγάζουν μια πικράδα, συνηθίζεται να ακολουθούνται διάφοροι τρόποι «ξεπικρίσματος», όπως στα κουκιά.

Η πτωτική πορεία της καλλιέργειας του λούπινου άρχισε στη χώρα μας τη δεκαετία του '70, αλλά τα τελευταία χρόνια, διαπιστώνει ο καθηγητής, παρατηρείται μια μικρή αύξηση στην καλλιέργεια και στην παραγωγή. «Είναι μια καλή λύση για τον περιορισμό των εισαγωγών σόγιας, για την αξιοποίηση των όξινων εδαφών, αλλά και για την κάλυψη των διατροφικών μας αναγκών» καταλήγει, προτείνοντας την επαναφορά του λούπινου στα τραπέζια μας.

Άλλωστε, οι φυτικές ίνες που περιέχει ο πυρήνας των γλυκών λούπινων αντιπροσωπεύουν το 40% του βάρους του, το υψηλότερο επίπεδο σε σχέση με τα άλλα όσπρια.

Παρατήρηση: Το παρόν άρθρο συντάχθηκε από τη δημοσιογράφο Άννα Αραμπατζή και δημοσιεύεται με τη συνεργασία της οικονομικής και αγροτικής εφημερίδας “ΠΑΡΑΓΩΓΗ” (κυκλοφορεί στα περίπτερα κάθε [Σάββατο](#)), <http://www.paragogi.net>